

Maureen Djurhuus:

Skal virka sum sjúkra-systir millum muslimar

TURID KJOLBRO

Tað liggur eftir øllum at doma ein ætlan aftan fyri alt hon hevur gjørt seinnu árin. Meðan Maureen Djurhuus lærði til sjúkrasystir las hon samstundis arabiskt og kunnadi seg við mentanina hjá muslimum. Tað gjordi hon eitt nú við at ferðast til arabisk lond, tá ið hovi var til tess. Og meðan hon hevur verið í Føroyum seinastu tíðina hevur hon arbeitt sum sjúkrasystir á Psykiatrisku deild á Landssjúkrahúsinum fyri at kunna seg nærri um sinnissjúkur, tí tað er eisini millum fólk við sinnisbreki hon skal arbeiða í Norðurafrika. Fyrst skal hon tó lera seg at tosa arabiskt í Jordan, hagar fór hon við flogfari í gjár og lendi júst sum jarðarferðin hjá Hussein kongi var í háseti. Um eitt ár gongur leiðin til eitt land í Norðurvestrafrika, har hon skal arbeiða sum sjúkrasystir.

Maureen Djurhuus er 26 ára gomul og ættað úr Porkeri. Fjórta ára gomul flutti hon til Havnar, byrjaði at ganga í Meinigheitshúsinum, haðani hennara rotur eru og varð við í ungdoms-arbeidinum har. Níttán ára gomul var hon aupair-genta í USA og so arbeiddi hon eisini millum heimleys í Philadelphia. Seinni fór hon at arbeiða á einum arabiskum biblíuskúla í Betlehem í Israel, og tað er haðani hon fekk tilknýti og áhuga fyri muslimum og muslimsku mentanini.

Í byrjanini dámdi mæi sum so ikki at vera millum arabarar og eg hevði ikki stórvægis álit á teimum. Men tá ið eg vandi meg við livihátt og mentan teirra, sá eg, at har er nógvi vit kunnu læra av. Fólk í Vesturheiminum hava lyndi til at leggja dent á tað keðiliga við arabisku mentanini, á islam og tað at konufólk skulu fjala andlit. Ferðafólk, sum ferðast í arabiskum londum, siggja bara hesi sum eru so altráð eftir at selja. Men gerandisdagurin hjá vanligum arabarum er í grundini ikki so nógvi óðrvisi enn okkara. Tey ganga meiri uppí familjuna og taka sær nógvi av familjuni. Tey eru gestablið og fyrirkomandi. Kvinnur sleppa ikki at búgva einsamallir. Antin skal tað vera ein maður, sum tekur sær av teimum ella kunnu fleiri konufólk búgva saman. Eru konufólk ógift búgva tey heima hjá foreldrunum, og tá ið tey

Maureen Djurhuus er fyrsti føroyingurin sum er úsendur av føroyingum

- Eg havi fingið eitt ávíst tilknýti í hjartanum til muslimar. Í byrjanini dámdi mæi ikki at vera millum arabarar og eg hevði ikki stórvægis álit á teimum. Men tá ið eg vandi meg við livihátt og mentan teirra, sá eg, at har er nógvi vit kunnu læra av. Tað er umráðandi at hava virðing fyri mentanini á staðnum soleingi tað ikki stríðir ímóti eins egnu virðum, sigur Maureen Djurhuus, sum er fyrsti føroyingurin, ið er úsend av føroyskum samkomum.

doyggja hevur elsti beiggin skyldu at taka sær av kvinnuni. Tá ið eg fari til Norðurafrika sleppi eg ikki at búgva einsamall, sigur Maureen Djurhuus, sum fer at húsast saman við eini aðrari kvinnu.

Sjálv dámar mæi best at hava mitt egna, nú tá ið eg havi búð og livað einsamall. Men tá ið eg fari til Norðurafrika er umráðandi at hava virðing fyri mentanini á staðnum soleingi tað ikki stríðir ímóti eins egnu virðum. Men eg havi ongar ætlanir um at ganga við turriklaði fyri andlit.

Hvur tú ongar trupuleikar við at innorna teg tey víðurskifti, ið gera seg galdandi á staðnum?

- Eg havi hug at siga nei, men sjálfandi er ymiskt, ið til tíðir plágur meg. At genturnar ikki kunnu vera sjálvbjargnar og slíkt. Eg eri jú von við at javnstoða er millum kynini, og tá kann tað

vera trupult at koma til eitt ógvuliga mansdominerandi samfelag. Men tá ið ein lesur um søguna aftanfyrir ymsu síðirnar fær ein betri innlit í, hvat gongur fyri seg, sigur Maureen Djurhuus.

Spennandi mentan

Ætlanin at fara til Norðurafrika er ikki nýggi, men hevur javnan spókt síðani hon var á biblíuskúla í Betlehem.

At eg havi hug at fara til Norðurafrika at búgva og arbeiða í nokur ár er tí, at eg haldi at teirra mentan er spennandi. Nú havi eg lært málið eitt sindur, og skilji hvat verður sagt, men dugi ikki nóg væl at málbera meg, og so havi eg vitjað í fleiri muslimskum londum. Eg fekk eitt ávíst tilknýti í hjartanum til muslimar, tá ið eg var har niðri og eg visti við mæi sjálvari, at eg fór at hava nakað við teir at gera framyvir. Meðan eg

havi lisið í Danmark havi eg ferðast javnan til lond í Norðurafrika fyri at snúsa eitt sindur til, hvussu tey liva.

At ferðast er at liva, hevur onkur sagt. Nú tá ið eg eri ung og óbundin vil eg fegin nýta hovið og møguleikan at ferðast. Tað er ein torvur alla staðni í heiminum á hjálpi og eg vil vera við til at hjálpa. Tað kann eg við útbúgvingini hjá mær, men annars kunnu øll gera sítt, sigur Maureen Djurhuus.

Hjálpi til sjálvhjálpi

Maureen Djurhuus fer at arbeiða í einum landi í Norðurvestrafrika, sum er rættiliga afturlatið. Av trygðarárvum kann hon ikki upplýsa, hvat land talan er um.

Tað ræðir meg ikki sum so at fara til eitt afturlatið muslimskt land. Foldi eg ikki, at tað var rætt at fara,

hevði eg ikki valt at farið. Tað eru sjálvsagt nógvi onnur lond sum eru meiri spennandi og sum hava meiri at bjóða. Landið eg fari til er millum tey fátækastu í heiminum og har eru litlir og eingir møguleikar at samskifta úteftir.

Mín uppgáva verður sum sjúkrasystir á eini heilsumiðstöð at vísa fólkum eitt nú, hvussu tey kunnu fyrirbyggja sjúkum sum diarré. Tey vita lítið og einki um sjúkur og hvussu sleppast kann undan teimum. Arbeiðið hjá mær verður eitt slag av hjálpi til sjálvhjálpi. Miðallivialdurin í landinum er 46 ár. 20% av börnunum í Norðurvestrafrika sum heild doyggja, áðrenn tey eru fimm ár. Tey eru fodd vælskapt, men av ávísu síðum tey hava fáa tey ikki rottu fódina. Ístaðin fyri bróstamjólki fáa tey olju og tað doyggja tey av. Heilsumiðstöðin er fari at

arbeiða á samstarvar við WHO og UNICEF og vit fáa útfyllgjað koppsetingarevni fáa teimum.

A staðnum eru nógvi torturoffur og tí nógvi fólk sum líða av sinnissjúkum. Tí havi eg fingið mæi arbeiðsroyndir á Psykiatrisku deild fyri at kunna skilja betur tað sjúka sinnalagið, sigur Maureen Djurhuus.

Vandamikilið at trúðoða

Hvussu leingi Maureen Djurhuus verður burturi, veit hon ikki í løtuni, men hon er fyrireikað uppá at vera burturi í minsta lagi tvey ár.

Tað eru Meinigheitshúsið í Havn, í Porkeri og á Glyvrum, sum senda Maureen út og sum hava fyrireikað ferðina hjá henni. Og tey standa aftan fyri øllum tí fíggjarliga umframt at einstaklingar stuðla. Men hóast hon er útsend av kristnum samkomum og arbeiðir í nývum tilknýti við felagsskapin Youth With A Mission fer hon ikki at arbeiða sum trúðoðari í Afrika. YWAM er ein al-tjóða tvørkirkjuligur felagsskapur við umleið 9500 langtíðar starvsfólkum og yvir 28.500 starvsfólkum, ið arbeiða ella ganga í skúla í tvey ár.

Tað verður bert gjøgnum vitnitaðstøuna at eg komi at trúðoða, tí tá ið landið er so afturlatið ber ikki til at virka sum trúðoðari og vandin fyri at eg verði send í fongsul er stórur. Tað verður ígjøgnum livihátt og gerningar at fólkini siggja krisniðóm. Arabarar dámar væl at tosa um religion og politikk, so tað er upplagt hovi at tosa um slík víðurskifti, men man skal ansa væl eftir.

Arbeiðið hjá mær kalla tey telmakaramisjón. Undir vanligum umstøðum eigi eg at fáa løn, men av tí at landið er so fátækt hava fólk ikki ráð at rinda fyri tænastuna tey fáa. Tí fari eg sjálf at gjalda fyri heilivágini eg lati teimum. Sjálvandi er tað dyrt hjá mær, men eg verði stuðlað av samkomum og einstaklingum og so kann eg í hvørjum einstokum fari taka stoðu til, hvussu nógvan heilivág eg skal lata, sigur Maureen Djurhuus at enda í viðtali.